

Sprawozdanie z działalności Wyższego Seminarium Duchownego diecezji kamieniecko-podolskiej za rok akademicki 1992/93 (od 1.09.1992 do 19.09.1993)

I. Stan personalny przełożonych, profesorów i alumnów

1. Obowiązki przełożonych Seminarium Duchownego diecezji kamieniecko-podolskiej w sprawozdawczym roku spełniali następujący księża:
rektor: ks. Jan Ślepowroński z diecezji siedleckiej
ojciec duchowny: ks. Ryszard Federczyk z diecezji siedleckiej
dyrektor studiów: ks. Jerzy Kurcek z diecezji rzeszowskiej
prefekci: ks. Adam Gardyasz z diecezji sandomierskiej
ks. Jan Niemiec z archidiecezji przemyskiej
ks. Stanisław Kozioł z diecezji sandomierskiej.
2. W okresie objętym sprawozdaniem zaszły następujące zmiany w gronie profesorów:
29 września 1992 roku przybyli z Polski:
– ks. dr Stanisław Kozioł, mianowany wykładowcą historii zbawienia, języka greckiego oraz języka hebrajskiego,
– ks. mgr Jan Niemiec, obejmując wykłady z historii Kościoła, patrologii oraz metodyki pracy naukowej,
6 października 1992 przybył ks. mgr Adam Gardyasz rozpoczynając wykłady ze wstępu do filozofii, logiki, metodologii, teorii poznania, teodycei, antropologii filozoficznej oraz filozofii przyrody.
Przybyły do Gródka po 10 latach misyjnej pracy w Zambii w Afryce ks. dr Stanisław Siwiec został wykładowcą introdukcji do Pisma Świętego oraz objął lektoraty z języka angielskiego i języka włoskiego.
ks. Wiktor Tkacz, marianin, podjął się prowadzenia konwersatorium z języka ukraińskiego w miejsce ojca Romana Derdziaka – proboszcza w Jałcie.
W II semestrze świczenia z muzyki prowadził Pan Stanisław Nagórniak – organista z katedry w Kamieńcu Podolskim.
Gościnnie w roku sprawozdawczym 1992/93 prowadzili wykłady:
– O. prof. dr hab. Mieczysław Albert Krąpiec OP z metafizyki
– ks. dr Eugeniusz Krężel (diecezja tarnowska) z etyki
– ks. dr Zygmunt Proczek MIC z religioznawstwa.
Ogółem w roku sprawozdawczym było zatrudnionych w Seminarium 15 wykładowców, lektorów i prowadzących programowe ćwiczenia, w tym jeden pracownik świecki.

Wszystkim, którzy po raz pierwszy zostali zaproszeni w charakterze wychowawców i wykładowców życzymy umiejętnego siewu i dobrego owocowania trudu kapłańskiego.

3. Studia i formację duchową w roku akademickim 1992/93 rozpoczynało 41 alumnów, w tym: na roku I – 25 (14 z diecezji kamieniecko–podolskiej, 10 z diecezji żytomierskiej, 1 z Mołdowy), na roku II – 16 (12 z diecezji kamieniecko–podolskiej oraz 4 z diecezji żytomierskiej). Z podanej liczby 7 alumnów przebywało na czasowych urlopach, spowodowanych stanem zdrowia, doradą wychowawców lub wątpliwościami wychowanków. Pod koniec roku sprawozdawczego ogólna liczba alumnów wynosiła 33 osoby. Dwóch alumnów zostało skierowanych na studia do Rzymu, jeden alumn w dniu 22 czerwca 1993 roku przyjął święcenia diakonatu. Powyższe dane powinny pobudzać wszystkich do religijnej wdzięczności wobec Bożej Opatrzności za obfitą łaskę powołania jako dar dla Kościołów diecezjalnych oraz Kościoła Powszechnego.

Czyniąc refleksję nad rokiem sprawozdawczym i sumując wszystkie trudy księży profesorów i wychowawców, rektorat pragnie w imieniu Jego Ekscelencji Księdza Biskupa Ordynariusza i wszystkich wychowanków serdecznie podziękować za każdą lekcję i za każde zatroskanie się o dobro wychowanka i studenta, zdążającego z dnia na dzień pod ich kierownictwem do Chrystusowego kapłaństwa.

I. Formacja alumnów

1. Obejmowała ona różne dziedziny rozwoju człowieka, szczególnie pod względem duchowym i intelektualnym. To bowiem należy do specyfiki seminariów duchownych. Przełożeni i wykładowcy starali się w miarę swoich ludzkich możliwości realizować wskazania Ojca św. Jana Pawła II zawarte w Adhortacji Apostolskiej „Pastores dabo vobis”.
2. Formacją duchową kierował Ojciec Duchowny służąc w Sakramencie Pojednania, prowadząc medytacje, dni skupienia oraz odbywając indywidualne rozmowy z alumnami. rektorat wyraża w tym miejscu szczególne podziękowanie Ojcu Duchownemu, który nie żałował zdrowia i siły w trosce o dobro duchowe alumnów. „Bóg zapłać!”

Na kanwie wysiłków formacyjnych w roku akademickim 1992/93 szczególnie godne odnotowania są rekolekcje. Jesienne rekolekcje, zakończone obłóczynami alumnów II roku, prowadził J. E. Ks. Biskup Edward Białogłowski – bp pomocniczy diecezji rzeszowskiej. Rekolekcje wiosenne odbyły się pod kierunkiem proboszcza parafii katedralnej w Kamieńcu Podolskim ks. Romana Twaroga. Rekolekcje przed święceniami Diakonatu prowadził Ojciec Duchowny – ks. Ryszard Federczyk.

Na początku roku akademickiego klerycy mieli możliwość skorzystania z porad doświadczonych psychologów z Tarnowa: ks. dr. Władysława Szewczyka i ks. dr. Ryszarda Kurka.

Na usługach formacji intelektualnej alumnów była biblioteka prowadzona ofiarnie przez ks. prefekta Jana Niemca. Przez cały okres sprawozdawczy trwało intensywne porządkowanie zbioru liczącego ok. 5500 pozycji.

W ramach formacji pastoralnej klerycy w niedziele i święta wspierali księży w pracach parafialnych, takich jak: przygotowanie do liturgii, katechizacja, przygotowanie do sakramentów św., opieka nad ministrantami. Bardzo ważne znaczenie w przygotowaniu do posługi duszpasterskiej miały praktyki wakacyjne w parafiach oraz udział w rekolekcjach oazowych.

Wydarzeniem kulturalnym w życiu wspólnoty seminaryjnej były recytacje poezji ukraińskiej i rosyjskiej w artystycznym wykonaniu Pani Tamary Półtorżyckiej z Kijowa.

W maju br. klerycy wzięli udział w przeglądzie chórów chrześcijańskich w Kijowie.

III. Sprawy gospodarcze

Na tym odcinku zachodziły niemniej ważne procesy i zjawiska życia wspólnotowego, jakkolwiek nieraz nad tymi problemami przechodzi się bardzo łatwo do porządku dziennego, jeśli się nie tkwi osobiście w samym centrum tych zjawisk.

W istocie mamy tu do czynienia z takimi potrzebami, o których można powiedzieć, że są one warunkiem, bez którego Seminarium nie mogłoby rozwijać swojej działalności, wszak tu chodzi o żywienie, mieszkanie, a także wypełnianie obowiązków swojego powołania. Osobom, na których barkach spoczywały te brzemiona, Seminarium winno spłacać dług wdzięczności. Szczególne słowa wdzięczności oraz pamięć w modlitwie należą się ks. Władysławowi Wanagsowi – proboszczowi parafii w Gródku, który do grudnia 1992 pełnił funkcję dyrektora administracyjnego, nie zaprzestając otaczać Seminarium swoją życzliwą opieką po przejęciu obowiązków administracyjnych przez ks. Rektora. Seminarium wyraża szczerą wdzięczność wobec wszystkich pracowników świeckich. Serdeczne „Bog zapłać” składamy szczególnie Siostrze z Instytutu Nazaretańskiego ze Słowacji, które w styczniu 1993 przybyły do Gródka, dając przykład cichej, ukrytej, ale niezmiernie pracowitej pracy, na wzór Najświętszej Rodziny z Nazaretu.

IV. Podsumowanie

Rok sprawozdawczy był bardzo bogaty w dary łaski Bożej. Był to bowiem rok 15 pontyfikatu Ojca Św. Jana Pawła II.

Następnie w tymże roku diecezja uroczyście obchodziła 50 rocznicę święceń kapłańskich J. E. Księdza Biskupa Ordynariusza. 14 listopada 1992 w katedrze

kamienieckiej dziękowaliśmy Najwyższemu i Wiecznemu Kapłanowi za lata kapłańskiego posługiwania naszego Najdostojniejszego Arcypasterza. Uroczystościom jubileuszowym przewodniczył Jego Eksceleńcja Ks. Arcybiskup – Metropolita Lwowski.

Dwukrotnie gościliśmy w Seminarium Nuncjusza Apostolskiego w Ukrainie J. E. Ks. Arcybiskupa Antonio Franco.

Na zakończenie tej refleksji nad naszym życiem i posłannictwem seminaryjnym chciało by się powtórzyć z Ks. Kardynałem Wyszyńskim, że więcej otrzymujemy niż się spodziewamy.

A ponieważ przed nami czasy niełatwe, powierzamy z całą ufnością przyszłość Opatrzności Bożej, prosząc o wstawiennictwo Matkę Najświętszą:

„Pod Twoją obronę uciekamy się, Święta Boża Rodzicielko!”

Gródek, 20. X. 1993.